

Kolmanda väitega väidab apellant, et Esimese Astme Kohus kohaldas menetluste aegumist käsitlevaid eeskirju ekslikult ja rikkus kohtuotsuse seadusjõu põhimõtet osas, milles ta oma otsuses leidis, et hageja tegevus katkestas aegumise, olgugi et komisjoni 1994. aasta esialgsest otsusest nähtus selgelt, et hageja suhtes tuvastati otseselt, et tema rikkumises ei osalenud.

Neljanda väitega väidab apellant lõpuks, et Esimese Astme Kohtu otsus rikkus tema kaitseõigust, sest selles puuduvad põhjendused menetluse iseäranis pika kestuse kohta, mis muutis tema jaoks võimatuks esitada veel vajalikke tõendeid selleks, et vastutuse eeldust ümber pöörata. Lisaks sellele rikub Esimese Astme Kohtu otsus kohtuotsuse seadusjõudu, mis tekkis 2. oktoobri 2003. aasta otsusega kohtuasjas C-176/99 P: ARBED vs. komisjon, millega tühistati komisjoni otsus hagejat puudutavas osas.

(¹) Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 [EÜ] artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta, EÜT 2003, L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Szombathelyi Városi Bíróság (Ungari) 8. juunil 2009 kriminaalmenetluses, milles süüdistatavad on Emil Eredics jt

(Kohtuasi C-205/09)

(2009/C 205/34)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Szombathelyi Városi Bíróság

Põhikohtuasjas toimuva kriminaalmenetluse pool

Emil Eredics jt

Eelotsuse küsimused

1. Szombathelyi Városi Bíróság ootab seoses nimetatud kohtus poolelioleva kriminaalmenetlusega vastust küsimusele, kas nõukogu raamotsuse 2001/220/JSK artikli 1 punktis a määratletud mõiste „ohver” hõlmab — arvestades raamotsuse artikliga 10 seotud kriminaalasjades ohvri ja kuriteo toimepanija vahelise lepitusmenetluse soodustamist ning täpsustades Euroopa Kohtu 28. juunil 2007 välja kuulutatud otsust kohtuasjas C-467/05: Del'Orto — ka „isikut, kes ei ole füüsiline isik”?

2. Kohus ootab seoses nõukogu raamotsuse 2001/220/JSK artikliga 10 vastust küsimusele, kas seoses selle lõikega 1, mille kohaselt „[i]ga liikmesriik otsib võimalusi lepitusmenetluse soodustamiseks kriminaalasjade puhul, mida riik käsitleb seda tüüpi abinõu jaoks kohasena” saab mõistet „kriminaalasi” tõlgendada nii, et see hõlmab kõiki selliseid kriminaalasju, mille kuriteo koosseisu tunnused vastavad sisuliselt seaduses sätestatud vastava kuriteo koosseisu olulistele tunnustele?

3. Kas nõukogu raamotsuse 2001/220/JSK artikli 10 lõike 1 seda osa, mille kohaselt „[i]ga liikmesriik otsib võimalusi lepitusmenetluse soodustamiseks kriminaalasjade puhul [...]”, saab tõlgendada nii, et lepitusmenetluse jaoks ette nähtud tingimuste loomine kuriteo toimepanija ja ohvri poolel on võimalik vähemalt esimese astme kohtuotsuse tegemiseni, s.t kuriteo toimepanija süü aktiivne omaksvõtt kohtumenetluses pärast kohtueelse uurimise lõpetamist, kui muud tingimused on kõik täidetud, on kooskõlas lepitusmenetluse soodustamise nõudega?

4. Kohus küsib seoses nõukogu raamotsuse 2001/220/JSK artikli 10 lõikega 1, kas nõue, mille kohaselt „[i]ga liikmesriik otsib võimalusi lepitusmenetluse soodustamiseks kriminaalasjade puhul, mida riik käsitleb seda tüüpi abinõu jaoks kohasena”, hõlmab ka seda, et lepitusmenetluse läbiviimise võimalus peab olema kriminaalasjades — seaduses sätestatud eeltingimuste, mille suhtes puudub kaalutusõigus, esinemisel — üldiselt tagatud? Seega (kui vastus küsimusele on jaatav) sellise tingimuse olemasolu, nagu „[...] arvestades kuriteo laadi, toimepanemise tingimusi ja kahtlustatava isikut võib menetlust mitte läbi viia või põhjendatult eeldada, et kohus võtab kahetsust karistuse määramisel arvesse” vastab artikli 10 sätetele (nõuetele)?

9. juunil 2009 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Slovaki Vabariik

(Kohtuasi C-207/09)

(2009/C 205/35)

Kohtumenetluse keel: slovaki

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindaja: K. Simonsson ja A. Tokár)

Kostja: Slovaki Vabariik